

عنوان مقاله:

مکالمه و گفتگوی متن با مخاطب و بالعکس در نامه ۵۳ نهج البلاغه با تکیه بر آراء باختین

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادب اسلامی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی محمدزاده سلطان احمدی - دبیر آموزش و پرورش آغ شهر ارومیه

مریم بخشی - دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

«نظریه چند صدایی باختین» خوانش جدیدی از متن به دست داده و مخاطب را به کشف لایه های درونی، آواهای گوناگون و گاه پنهان و ناگفته های متن رهنمون می کند تا فضای تک صدایی حاکم بر جامعه را بر هم زند و جامعه ای چند آوایی همراه با گفتگوهای متنوع را پدید آورد. از این رو این جستار ضمن واکاوی مفاهیم کلیدی منطق مکالمه و چند صدایی باختین به شیوه تحلیلی - توصیفی به تطبیق و تبیین مکالمه متن با مخاطب و مخاطب با متن در نامه ۵۳ امام (ع) می پردازد. نتیجه پژوهش نشان می دهد که این نامه از شاخصه های منطق گفتگویی چون: گفتار دو سوپه، کرونوتوپ، کارناوال، گزاره های ندایی، گفتگو با گروه های مختلف، آوای الفاظ، پیوند نویسنده باخواننده و برعکس پیوند مخاطب با متن برخوردار است بدین معنا که هر چند نمی توانیم منکر حضور غالب امام (ع) در این نامه باشیم اما آنچه اینجا بیشتر مورد توجه است تعامل میان اظهارات چند صدائی است که در کلام امام (ع) نمود یافته و به کمک نظریه چند صدایی باختین قابل شناسایی است و زمینه ساز ایجاد گفتمان های فراداستانی و فرامتنی هستند.

کلمات کلیدی:

منطق گفتگویی، میکائیل باختین، نهج البلاغه، امام علی (ع)، نامه ۵۳

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2065482>

